

Ευχαριστίες στο Νοσοκομείο Αγίου Νικολάου

Πριν μερικές ημέρες νοσηλεύτηκα στο Νοσοκομείο Αγίου Νικολάου για διάστημα δέκα ημερών μετά από ένα ατύχημα που είχα και θα ήθελα να εκφράσω κάποιες σκέψεις αλλά και την εμπειρία μου από την παραμονή μου εκεί.

Όλοι γνωρίζουμε για το χάλι, την κατάντια θα έλεγα, που επικρατεί στο χώρο της υγείας στη χώρα μας. Δεν θα αναφερθώ σε όλα αυτά που δύλοι σιγομουρμουρίζουμε όταν χρειαστεί να πάμε στο νοσοκομείο και έχουν να κάνουν με το κτήριο, την έλλειψη υλικών, εξοπλισμού και τον μικρό αριθμό προσωπικού.

Θα αναφέρω την εμπειρία μου, όπως εγώ την έζησα, από την πρώτη στιγμή του τραυματισμού μου και την γρήγορη μεταφορά μου με ασθενοφόρο από τον τόπο του συμβάντος από δύο ευγενικούς πολύ προσεκτικούς και με ενδιαφέρον για την ασφαλή μεταφορά μου στα επείγοντα του νοσοκομείου τραυματιοφορείς. Εκεί αφού σύντομα και χωρίς χρονοτριβή μου δόθηκαν οι πρώτες βοήθειες με μετέφεραν στην ορθοπεδική κλινική του νοσοκομείου. Άμεσα σχεδόν ήρθε και ο εφημεριών πατέρας ο Κος Χοχλιδάκης που ούτε γνώριζα ούτε είχα ξανακούσει γι' αυτόν. Από τις πρώτες του ερωτήσεις για το περιστατικό και την απλότητα των λόγων του μου έδωσε την εντύπωση ότι είμαστε φίλοι και μου ενέπνευσε μια σιγουριά κάπι που κάθε ασθενής - τραυματίας χρειάζεται. Με απλά λόγια με ενημέρωσε για το τραύμα μου και απάντησε σε όλες τις ερωτήσεις και ανησυχίες μου. Με την σιγουριά ότι ήμουν σε καλά χέρια λόγω του γιατρού αλλά και την ευγενική με προσοχή και καλοσυνάτη συμπεριφορά του νοσηλευτικού προσωπικού του χειρουργείου, αφέθηκα, χαλάρωσα και όλα αυτά που ακολούθησαν μέχρι που βρέθηκα στο κρεβάτι στο θάλαμο της ορθοπεδικής δεν τα θυμάμαι.

Εκεί η παραμονή μου ήταν ευχάριστη παρά τους πόνους καί την αγωνία μου για το χρόνο ανάρρωσης αλλά και την αποφυγή επιπλοκών. Σε αυτό συντέλεσαν όλο το ανθρώπινο δυναμικό που ο καθένας στο πόστο του (οι νοσηλεύτριες, οι τραυματιοφορείς, οι κοπέλες από το τμήμα καθαριότητας, οι τραπεζοκόμες), που φανερά υπερέβαλαν πολλές φορές εαυτόν για να είναι όλα σε ένα καλό επίπεδο! Με το γέλιο και την καλή κουβέντα πάντα στο στόμα, με υπομονή και προσοχή σε κάθε τους κίνηση και λόγο προς εμένα αλλά και τους επωκέπτες μου, μας έκαναν να αισθανθούμε οικεία και να ξεχνάμε τον λόγο που ήμασταν εκεί!

Θα ήθελα λοιπόν να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον γιατρό Κο Χοχλιδάκη προσωπικά αλλά και όλους τους ιατρούς της ορθοπεδικής κλινικής, όπως επίσης και σε όλους εκείνους που απαρτίζουν αυτό το παζλ που λέγεται ανθρώπινο δυναμικό του Νοσοκομείου Αγίου Νικολάου αναγνωρίζοντας την προσπάθεια και τους κόπους τους να το κρατήσουν ζωντανό και λειτουργικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ